

22-M ELECCIONS MUNICIPALS 2011

El comte de Besalú

EL PERFIL
Lluís Guinó
Besalú CiU

Salvador Garcia-Arbós

Volien agermanar Besalú amb Natzaret. Però el renom, la marca, de la capital del comtat que el 1111 va ser absorbit pel de Barcelona no s'adeia amb el nombre d'habitants. Van cercar un altre municipi de la Galilea, Kfar Tavor, amb pes històric. És a sota de la muntanya on, segons la tradició cristiana, es va produir la transfiguració, on Jesús va adoptar la naturalesa divina. L'alcalde de Kfar Tavor, el laborista Yosef Dola, va ser a Besalú el 2006. Recordo que em va cridar i em va preguntar sobre l'afiliació política de l'alcalde, Lluís Guinó. Estava meravellat amb els serveis i equipaments a Besalú, sobretot amb el passeig fluvial, i no pas amb cap d'aquelles coses pensades per encantar el turisme. Li

Lluís Guinó i Subirós, nascut el 29 de maig del 1969, és alcalde de Besalú des del 1995. RAMON ESTÉBAN

vaig dir que era de CiU, d'una coalició de dos partits, d'una barreja entre liberals i conservadors. Em va costar fer-li entendre que no feia broma, que Lluís Guinó Subirós és una *rara avis*, un radical lliure a Convergència.

Lluís Guinó no té rival. Quatre anys enrere va guanyar 10 a 1. I el 1995 per 8 a 3. El 1999 i el 2003 l'única opció era la de CiU que ell encapçalava. En aquestes eleccions, torna a encapçalar l'única llista; ja es pot considerar alcalde. CiU ja ha guanyat les municipals a Besalú; cap més partit no ha aconseguit (o no ha gosat) fer-ne onze. És d'aquells alcaldes que el vota tothom, els seus, els socialistes, els republicans i els populars, els de Besalú de tota la vida i els nous. Exactament el mateix que un alcalde de Girona amb qui Guinó s'ha emmirallat sovint. De fet, en l'agenda d'una de les primeres jornades de treball de Joaquim Nadal com a conseller de Política Territorial i Obres Públiques del tripartit, el gener del 2004, hi havia reunions amb alcaldes de les comarques gironines, especialment convergents. A la foto va sortir el de Besalú.

Algú pot pensar que Guinó no té enemics, que té amics pertot. En té; el que no té és rival polític; fa anys, els seus enemics, incapaços de fer llista, van fer anònims farcits de penjaments demanant que no se'l votés.

A Convergència i Unió tampoc no ho ha tingut fàcil. Malgrat les seves victòries aclaparadores i l'aportació de mil vots i d'una desena de regidors cada quatre anys, el seu partit tampoc no l'ha tractat gaire bé. Va ser conseller comarcal i diputat provincial, i prou. Conseller co-

marcal de la Garrotxa entre els anys 1995 i 2003. Diputat a la Diputació de Girona del 2001 al 2007. Potser es va moure quan no tocava, en un partit en què, per tradició, les coses s'han de fer quan toca. En el tretzè congrés de Convergència, el 2004, va liderar el sector municipalista, que presentava una llista alternativa que reclamava la renovació a la federació de CDC a les comarques gironines. La maquinària interna va catalitzar una candidatura de consens, en la qual Guinó va accedir a formar part de l'executiva.

Persona hiperactiva, ha trobat en el municipalisme el seu hàbitat. Municipalista declarat, és dels que pensen que els ajuntaments han de ser el planter de la política. És membre de l'executiva de l'Associació Catalana de Municipis i Comarques (ACM) i de la FEMP (Federació Espanyola de Municipis i Províncies), gràcies a la qual ha voltat món i pot presumir d'haver estat a la cimera de la Terra de Copenhaguen.

Des del 2010 és diputat al Parlament de Catalunya; va ser a les llistes del 2006, però no va sortir per pocs vots.

Va estudiar dret i ha estat quinze anys advocat; des del 2006 no n'exerceix. Absorbent i esgotador, ho voldria tenir tot controlat de manera permanent; potser hauria estat un bon fiscal.

És un apassionat pel futbol. És soci del Barça sense seient i de la Penya Barcelonista de Besalú. Ha jugat amb el Besalú a primera regional, amb el Navata i el Bàscara. Ara va en bici i juga a tennis amb alguns bons tennistes de la vila.

Plegarà d'alcalde? Assegura que no s'ha plantejat cap data de caducitat. ■